SERVASANCTUS TUSCUS DE FAENZA

Italien (?), 3. Viertel 15. Jh.

Seite 79v

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8408
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

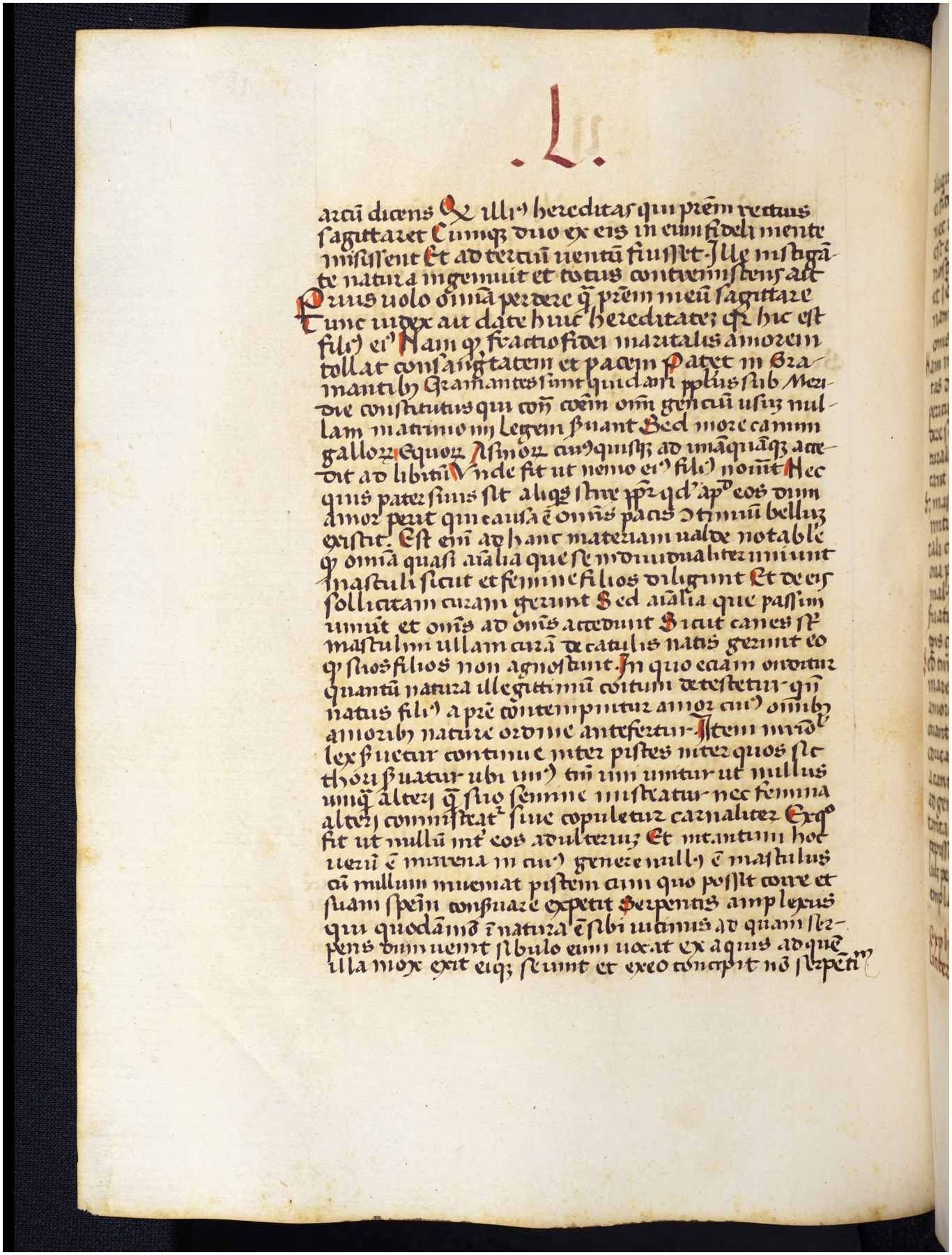

.L.

arcū dicens Q illi hereditas qui prēm rectus
sagittaret Cumq duo ex eis in eum fideli mente
mississent Et ad tertiū uentū fiuisset Ille mistigā-
te natura ingemuit et totus contremiscens aut
Pruus uolo omnia perdere q prēm meū sagittare
Tunc iudex aut date huic hereditatē qr hic est
filius eius Nam q fractio fidei maritalis amorem
tollat consanguitatem et pacem patet in Gra-
mantis Gramantes sunt quidam ppl̄us sub Meri-
die constitutus qui cōm̄ cōem omn̄ gen̄ciū usiz nul-
lam matrimonij legem seruant Sed more camim
gallorū equorū asinorū cuiqusq ad imāquāqz acce-
dit ad libitū Vnde fit ut nemo eius filius nomīt Hec
quis pater sim̄ sit aliqs sine ppr̄ qd ap̄d eos dum
amor petit qm̄ causa ē omn̄ pacis O tim̄ū bellū
exstit. Est enim ad hanc materiam valde notabile
q omnia quasi animalia que se mutuo maliter miscent
masculi sicut et femine filios diligunt Et de eis
sollicitam curam gerunt Sed animalia que passim
uenūt et omis ad omis accedunt Sicut canes st
masculum ullam curā de catulis natis gerunt eo
q suos filios non agnoscunt In quo eadem oritur
quantū natura illegitimū coitum detestetur qm̄
natus filius a pre contemnitur amor cui omnibus
amoribus nature ordine anteferitur Istem mirū
lex seruatur continue inter pistes inter quos sic
thōru seruatur ubi uni tū uim uniuntur ut nullus
uniq alterū q suo semine inuisitatur nec femina
alterū commisitat sine copulentur carnaliter Exq
fit ut nullū int eos adulterium Et in tantum hoc
uerū ē mutua in cui genere nullū ē masculus
cū nullum inuenat pistem cum quo possit coire et
suam spem consuare expetit serpentis amplexus
qui quodāmō ī natura ē sibi iuncus ad quam ser-
pens dum uenit sibilo eum uocat ex aquis adque
illa mox exit eiq sciunt et exeo concipit nō serpēm